Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У. 17761/12
04.03.2014. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Гајић Салзбергер и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА и ББ, обоје из ..., ..., против Министарства финансија и привреде Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, ради поништаја решења 07 број: 463-02-00169/2006 од 14.11.2012. године, у предмету утврђивања права коришћења на грађевинском земљишту, са заинтересованим лицем АД "ВВ" ..., ..., ..., и Републиком Србијом, чији је законски заступник Републичко јавно правобранилаштво, након усмене јавне расправе одржане дана 04.03.2014. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија и привреде Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, 07 број: 463-02-00169/2006 од 14.11.2012. године и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** правном следбенику туженог органа на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против решења Управе Градске општине Земун – Одељења за имовинско-правне и стамбене послове број 463-460/2005-6 од 03.052012. године, којим је одбијен, као неоснован, захтев А.Д. "ГГ" из .... за утврђивање права коришћења на основу члана 84. Закона о планирању и изградњи, на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини и то на

парцели бр. .../... у површини од 4а 24 м², уписана у ЗКУЛ бр. .. К.О. ....

У тужби поднетој Управном суду дана 28.12.2012. године, тужиоци су оспорили законитост решења туженог органа због неправилно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и не поступања по правилима поступка. Сматрају неоснованим оспоравање права коришћења "ГГ" на предметном земљишту, јер је на истој од 1973. године укњижено право коришћења на том земљишту и у земљишним књигама и у катастру. Истичу да у поновном поступку првостепени орган није утврдио ни једну чињеницу, нити је отклонио противречност у стању списа предмета, а који се односе на то да ли је захтев од 18.11.2005. године поднела "ГГ" или тужиоци, већ наводи да је захтев поднела "ГГ", што је супротно стварном чињеничном стању. Истичу да су уз захтев који је поднет првостепеном органу приложили сву тражену оригиналну документацију, при чему су морали да прибаве све потребне сагласности општинских, градских и републичких органа, да изврше цепање парцеле .../... и формирање нове парцеле .../..., и да исто проведу у катастарским и земљишним књигама, да добију урбанистичке услове, а све то уз сагласност "ГГ". Тужиоци не споре да се А.Д. "ГГ" из ... није жалила на решење првостепеног органа, јер је та фирма престала да постоји и брисана је из Регистра 19.11.2006. године. Истакли су да ни тужени ни првостепени орган нису утврдили ко је био власник спорне парцеле на дан извршене национализације и када је извршена национализација. Са изнетих разлога предлажу да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и утврди право коришћења тужиоцима на основу члана 84. Закона о планирању и изградњи, на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини и то на к.п. бр. .../..., у површини 4а24 м², уписана у ЗКУЛ ..., КО ... .

Тужени орган у одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Тужба је достављена на одговор заинтересованом лицу које није дало одговор на тужбу у остављеном року.

Управни суд је дана 04.03.2014. године одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа

одржана је у складу са чланом 38. Закона о управним споровима, у присуству тужиоца АА и пуномоћника заинтересованог лица АД "ВВ", адвоката Ане Никшић, а у одсуству уредно позване тужиље ББ и уредно позваног туженог.

У речи на усменој јавној расправи тужилац је остао код навода тужбе и предлога да суд оспорено решење поништи и утврди право коришћења тужиоцима. Указује на доказе који су поднети уз тужбу, на решење Акцијског фонда издавања акција и процене вредности непокретности које су предмет овог спора. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и донесе пресуду у спору пуне јурисдикције.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи навела да сматра да је оспорено решење на закону засновано, да је завршен поступак конверзије и утврђено право својине АД "ВВ", на кат.парц. бр. .../.... Предложила је да суд тужбу одбије.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица на усменој јавној расправи, као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из стања у списима предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган, поступајући у извршењу решења другостепеног органа 07 број 463-02-0016972006-07 од 19.10.2011. године, у поновном поступку одлучивао о захтеву АД "ГГ" од 18.11.2005. године, за утврђивање права коришћења из члана 84. Закона о планирању и изградњи, на неизграђеном осталом грађевинском земљишту и то на парцели бр. .../..., уписана у ЗКУЛ бр. ..., КО ... . Уз поднети захтев приложене су исправе ближе набројане у образложењу првостепеног решења. Увидом у земљишно-књижни уложак бр. ..., КО ..., првостепени орган утврдио је да је решењем Четвртог Општинског суда у Београду ДН бр. 397/73 од 22.03.1973. године, а на основу уговора Ов. бр. 268/73 од 29.01.1973. године о преносу права коришћења уз накнаду и извода из записника Радничког савета ООУР-а "ДД", одржане 11.11.1972. године, број 379/1 од 26.03.1973. године, укњижено право коришћења на предметној непокретности у корист "ЂЂ" из ... . Даље је првостепени орган утврдио да је решењем ДН 1276/91 од 23.05.1991. године, на основу потврде Окружног привредног суда у

Београду бр. ФИ 150/91 од 22.04.1991. године, промењен назив земљишно-књижног корисника "ЂЂ', тако да сада правилно гласи ПКБ "ГГ'. На основу акта о урбанистичким условима за кат.парц. бр. .../..., КО ..., Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове – Одсек за подручје општине Земун IX-14 бр. 350.3-178/2005 од 28.06.2005. године, првостепени орган утврдио је да се предметна парцела на основу детаљног урбанистичког плана стамбеног насеља "Камендин" – измене и допуне ("Службени лист града Београда" бр. 6/89), налази у површинама нове индивидуалне стамбене изградње. Надаље, првостепени орган позивајући се на поштовање налога Врховног суда Србије и Управног суда, констатује да је Министарство финансија Републике Србије, утврдило да је првостепени орган погрешио када је решењем 463-460/2005-6 од 03.02.2006. године утврдио право коришћења А.Д. "ГГ" из ..., из разлога што се у списима предмета не налази захтев А.Д. "ГГ" од 18.11.2005. године, о коме је решењем од 03.02.2006. године одлучио, већ се у предмету налази захтев од тог датума за утврђивање права коришћења на предметној кат.парцели, који су првостепеном органу поднели тужиоци АА и ББ из ..., као и захтев за утврђивање права коришћења на истом земљишту, који је дана 15.03.2005. године поднела А.Д. "ГГ", као и да првостепени орган није утврдио чињеницу ко је био власник спорне парцеле на дан извршене национализације тог земљишта и када је извршена национализација. Ово са разлога што се А.Д. "ГГ", чији је правни следбеник АД "ВВ" ... из ..., не може сматрати лицем на које је ранији сопственик пренео права коришћења у складу са законом, с обзиром да је право коришћења стекао на основу уговора из 1973. године са ДД, за кога није неспорно утврђено да је ранији сопственик истог. На основу напред наведеног, првостепени орган утврдио је да нису испуњени услови из члана 84. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр. 47/03) за остваривање траженог права. У поступку по жалби тужилаца против решења првостепеног органа тужени орган налази да се ради о лицима која имају правни интерес да оспоравају ожалбено решење, али налази да је одлука првостепеног органа правилна и на закону заснована, да се подносилац захтева АД "ГГ" из ..., на донету одлуку није жалила, а заинтересована лица, овде жалиоци, чијег захтева од 18.11.2005. године, за утврђивање права коришћења на кат.парц. бр. .../... КО ..., нема у списима предмета, неосновано оспоравају ожалбено решење не дајући током поступка ни један аргумент и доказе који би довели до другачије одлуке. Такође, по оцени туженог органа, према постојећим доказима изведеним у поступку и то: земљишно-књижног улошка бр. ... КО ..., уговора Ов. бр. 268/73 од 29.01.1973. године, о преносу права коришћења уз накнаду, записника Радничког савета ООУР-а ДД од 11.11.1972. године, утврђује да ООУР ДД, а ни "ЂЂ" из ..., у чију корист је извршен пренос

права коришћења не могу сматрати ранијим сопственицима, због чега се по том основу ни "ГГ" не може сматрати лицем на које је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са условима из члана 84. Закона о планирању и изградњи. Са изнетих разлога, тужени орган је, сходно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку, донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Према оцени Управног суда, основано се тужбом тужилаца указује на незаконитост решења туженог органа, будући да по налажењу овог суда, образложење оспореног решења није сачињено сагласно одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, с обзиром на противуречност стања списа и разлога из образложења оспореног решења. Ово са разлога, што у списима предмета нема захтева АД "ГГ" од 18.11.2005. године, о коме је према образложењу решења одлучио првостепени орган ожалбеним решењем од 03.05.2012. године, већ се у списима предмета налази захтев од тог датума 18.11.2005. године за утврђивање права коришћења на предметној кат.парцели, који су првостепеном органу поднели тужиоци АА и ББ из ... . Међутим, у списима туженог органа не налази се захтев за утврђивање права коришћења на истом земљишту, који је 15.03.2005. године према образложењу оспореног решења поднела АД "ГГ", а који је достављен уз поднету тужбу. Стога су, по оцени Управног суда, чињенице и разлози образложења оспореног решења у супротности са стањем у списима достављеним уз одговор на тужбу туженог органа.

Такође, тужени орган је, доносећи одлуку у поступку по жалби тужилаца, учинио битну повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, будући да образложење оспореног решења у погледу навода жалбе садржи само констатацију да је иста изјављена због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, иако иста садржи и детаљно дато образложење разлога поднете жалбе. У складу са поменутом законском одредбом тужени орган дужан је да цени наводе истакнуте у жалби тужилаца, и да да разлоге за оцену тих навода, при чему уколико налази да су наводи истакнути у жалби неосновани, потребно је да да разлоге за овакву своју оцену, а не само да констатује да тужиоци неосновано оспоравају ожалбено решење и да не дају ни један аргумент и доказе који би довели до другачије одлуке органа. Према налажењу

Управног суда, одлучујући о жалби тужилаца, тужени орган је био дужан да, истичући наводе жалбе, цени законитост првостепеног решења, те да у потпуности да разлоге за своју оцену, заснивајући при том своју одлуку на потпуно утврђеним чињеницама одлучним за законито решавање ове управне ствари.

Полазећи од свега напред наведеног, тужени орган дужан је да у поновном поступку отклони битну повреду правила поступка и то одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, на коју му је указано овом пресудом, али и пресудом Врховног суда Србије, као и пресудом Управног суда 20 У. 19728/10 (2009) од 14.07.2011. године, при чему ће посебно имати у виду чињеницу да се у списима туженог органа налази захтев тужилаца од 18.11.2005. године, поднет од стране физичких лица, а не захтев АД "ГГ' из ..., због чега је потребно да се, у поновном поступку сходно одредби члана 115. Закона о општем управном поступку, од стране надлежног органа оцени да ли је захтев поднет од овлашћеног подносиоца захтева, пре него што се исти упусти у даље решавање по поднетом захтеву, а имајући при том у виду садржину одредбе члана 84. став 1. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС" бр. 47/03). У контексту напред изложеног, тужени орган ће посебно ценити и чињеницу да је решењем Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију Градске управе града Београда, Сектора за грађевинско земљиште XXI-03 бр. 35.2-477/2010 од 22.03.2013. године, на предметној парцели .../..., извршена конверзија права коришћења у право својине у корист АД "ВВ" ... .

Како је суд наложио туженом органу да отклони повреде правила поступка на које је указао овом пресудом, то нису испуњени услови да суд уместо органа донесе одлуку како је то тужбом тужилац предложио, јер нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и 42. став 1. одлучио као у ставу диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења ове пресуде, обавезне за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.03.2014. године, 23 У. 17761/12

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ